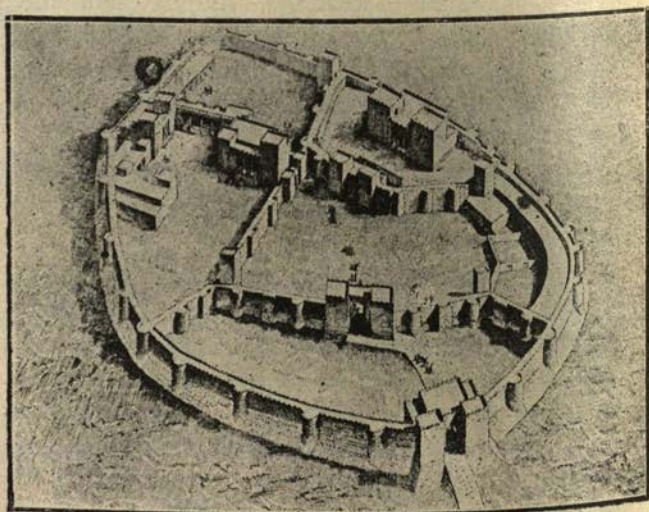

неоградени, лесно ставали плячка на враговетѣ. Селскитѣ кжщи бивали събаряни, ограбвани и изгаряни.

Ограденото селище започнали да наричатъ *градъ*, а жителитѣ, които живѣяли въ него, получили името *граждани*.

Въ всѣко ограденое селище или въ всѣки градъ имало едно най-силно укрепено мѣсто съ високи и страшни кули. Та ако би враговетѣ да разбиятъ

Ограденое дворище и дворци.

външнитѣ зидове, главатаритѣ и първенцитѣ се скривали въ най-яката кула, която храбро защищавали, та почти не допускали неприятелитѣ да я превзематъ. Тази най-яка, най-здрава, най-мжчно превзимана твърдина била *скривалището*, пазилището, дето се съхранявали най-хубавитѣ и най-скжпитѣ нѣща: златни, сребърни предмети, платове, разни скжпоценни и рѣдки намѣрени или израбо-